

هُوَ اللهُ - ای یار مهربان، سمع مشتاقان

همواره منتظر...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

ای یار مهربان، سمع مشتاقان همواره منتظر استماع خبر دوستانست و قلب تفقد نام و نشان یاران نماید دیگر معلوم است ورود نامه چه تأثیر بخشد میدانم که ترک راحت و آسایش خویش نمودی و بیگانه و خویش را فدا کردی و منقطعاً الی الله و منجذباً بنفحاته و مشتعلماً بنار محبتّه و مستبشراً بالبشارة الكبرى حرکت بحوالی آسمان نمودی. گاهی شهمیرزاد و گاهی سمنان، گاهی در صحرا و گاهی در مَدَن و گاهی در قُری نعره زنان ندای ملکوت بلند نمائی مقصدی جز نشر نفحات الهی و مرادی جز اعلاء و صایا و نصایح ربّانی نداشتی. شکر کن حضرت احدیت را که باین فضل موفور مؤیدی و در بحر سرور مستغرق و در این جهان آب و گل شادمانی محال و ممتنع مگر آنکه انسان دل بجهان دیگر بندد و سیر در عالم دیگر کند و مقصدش بلند و مرادش ارجمند باشد. چون خود را موفق بیند درهای شادمانی گشوده شود و دلب آمال و آرزو جلوه نماید این سرور ابدیست و فرح سرمدی و الا هر شادمانی را ناکامی در پی و هر کامرانی را پشیمانی در عقب اینست که لذائد این عالم ظلمانیرا بسراب فانی تشبیه فرموده اند کسراب بقیعة یحسبه الظّمان ماء حتی اذا جائه لم یجده شیئاً. باری اگر بدانی بسبب عبودیت آستان مقدّس و خدمت امر مبارک چه قدر عزیزی البتّه جام لبریز بدست گیری و از صهباء محبت الله شورانگیز شوی و نغمه و آهنگی زنی که شجر و حجر و مدر را باهتزاز و حرکت آری یاران الهی را جمعاً تحیت مشتاقانه برسان و علیک البهّاء الأبھی ع

ORIGINAL

AUDIO

